

ministeriet. Der er der i Aar kun forlangt 2,100,000 Kr. Jeg siger „kun“, ikke fordi jeg mener, at det ikke i og for sig er nok, men fordi det overfor tidligere Forlangender synes en ringe Sum. Naar man nemlig ser, hvad der er blevet bevilget — eller ikke bevilget, men taget af Regeringen paa disse Konti — viser det sig, at i Femaaret 1887—92 — det er det sidste Femaar, for hvilket der foreligger Statsregnskab, og som jeg derfor har benyttet ved de Sammenligninger, jeg har anstillet af rent finansiell Natur — er der taget paa disse 2 Konti 43 Millioner, hvilket gennemsnitlig giver for hvert Aar 8,600,000 Kr. Værede Medlemmer ville altsaa indrømme, at der er et væsentligt Nedslag fra 8,600,000 Kr. til 2,100,000 Kr. Men dernæst er der paa en anden Konto paa Finansloven, nemlig § 27 II, som omhandler offentlige Arbejder til Samfærdigheds Fremme — og som altsaa i Almindelighed omhandler Jærnbaneanbejder og Forøgelse paa dette Omraade — i det samme Femaar brugt 23,700,000 Kr. eller gennemsnitlig 4,740,000 Kr. om Aaret, medens der i Aar kun er forlangt 1,500,000 Kr. paa samme Konto. Saaledes er altsaa Overskuddet i Virkeligheden fremkommet, ikke ved en Stigning af Indtægterne men derved, at der paa to væsentlige Konti, den ekstraordinære Militærkonto og den civile Konto til Jærnbanners Fremme osv., er sket Nedsættelser. Der er altsaa paa Finanslovsforlaget et Overskud af 1,300,000 Kr., og allerede ved første Behandling af Finansloven tror jeg, at det ærede Medlem for Præstis Amts 6te Valgkreds gjorde forstellige Beregninger over, hvorledes man passende kunde anvende dette Overskud. Jeg maa sige, at hvis nogen har sat videre Forhaabning til dette Overskud, maa de, efter den Række af Forslag, der ere forelagte her i Tinget, være dette Haab ganske berøvede. Jeg maa sige, at jeg beklager, at den højtærede Konsejlspræsident og Finansminister ikke er til Stede. Jeg forstaar det ikke, undtagen ud fra — hvad man med et mildt Ord kan benævne — den mangelfulde Hensyntagen, som den højtærede Konsejlspræsident i Almindelighed viser dette Ting. Jeg saa ogsaa, at den højtærede Konsejlspræsident var fraværende sidst, da vi forhandlede om Jærnbaneanlagen, skøndt der stod et vigtigt finansielt Spørgsmaal for, nemlig Spørgsmaalet om et Statslaan. Men jeg vil saa haabe, at de to ærede Fagministre da maa kunne svare paa disse rent finansielle Spørgsmaal, skønt jeg ganske vist har lagt Mærke til, at Fagministre, naar man ved tidligere Lejligheder her i Tinget har rettet Forespørgsel

til dem om deres specielle Forslags finansielle Betydning, have svaret, at det havde de ikke noget med at gøre, idet de henviste til Finansministeren. Men naar den højtærede Finansminister ikke er til Stede, antager jeg, at man fra den ærede Krigsminister eller den ærede Marineminister, hvem af dem, der nu har Lykt at svare ved denne Lejlighed, at man af en af dem kunde faa et Svar.

Nu skal jeg nævne for det høje Ting — jeg tror ikke, det vil være uden Interesse, og maaske vil det overraske ærede Medlemmer — hvad der foreligger af Forslag fra den ærede Regering, og jeg tillader mig at gøre opmærksom paa, at jeg gaar ud fra, at disse Forslag ere forelagte for Alvor, og at det ikke er Forslag, der ere opstillede paa Skrømt af Regeringen, i den Mening, at det ikke kunde falde Regeringen ind, at dette Folketing skulde vedtage dem, saaledes at man jød i en Dødsens Angst for, at Folketinget skulde vedtage disse Forslag. Jeg ved, at hvis jeg selv havde forelagt disse Forslag, vilde jeg ganske sikkert være yderst urolig, thi jeg forstaar ikke, hvor nogen Finansminister eller nogen Privatmand kan lægge sit Budget saaledes, som det ærede Konsejlspræsident og Finansminister har lagt sit; men nu er det sket, og jeg maa gaa ud fra, at disse Forslag, der forelægges Folketinget, ere alvorlig mente, og at man mener, at Staten ogsaa i Øjeblikket kunde bestride, hvad der forlanges af Regeringen. Det er en ret kort Opramsning, saa jeg haaber ikke, at den skal trække det høje Ting. Der er forlangt til statistisk Bureau for at begynde med dette — jeg tager Forslagene omtrent i den Orden, hvori de ere forelagte — 12,000 Kr., til en Koloniallov 400,000 Kr. — jeg tager de ordinære aarlige Udgifter, som disse Forslag beløbe sig til — til Appanager 50,000, til Lov om Lønninger ved Søværnet 70,000, til Fyrvæsnen 32,000, til Sundhedsraadet 42,000, til et Departement i Indenrigsministeriet 20,000, til Lufterkulin 50,000, til Universitetetsbøesturen 5,000, til Løshuset — det er kun for 4 Aar, men det vil altsaa i de 4 Aar være en ordinær Udgift — 500,000 og til Distriktslæger 45,000. Endvidere er der stillet Forslag til en Række Embedsmænd — jeg kan ikke i Motiverne finde, hvormeget de ville beløbe sig til — nemlig til polyteknisk Lærestanstalt, til en Assessor i Viborg, til Bibliotekets Lønningslov, til Døvsstummeinstituttets og Blindeinstituttets Lønningslove o. s. v., Summer, som jeg ikke kan beregne og altsaa ikke skal nævne, men dernæst er der endelig nu til Hærens lovfor-